

fer nærmere paa Eagen, vil man naae den modsatte Virkning af den tilsigtede, og at der saaledes kan opstaa adskillige Farer. Hvad angaar den Bestemmelse, at man paa samme Plads som hidtil kan opføre afbrændte eller nedbrudte Bygninger, naar de dækkes med Lag af Sten, Tagfilt (Tagpap) eller Spaan, forstaar jeg ikke den Kjærlighed, man har til Spaan. Det er jo klart, at et vaadt Straatag antændes ikke nær saa hurtigt som et vaadt Spaantag, og i det Hele taget er det sikkert, at naar et Spaantag begynder at brænde, rulle Spaanerne sig op, og Funterne deraf føres af Vinden over paa andre Bygninger, saa at der er meget større Fare ved disse Tage end ved Tage, der skrider ned. Jeg tror derfor, at det er meget urigtigt, at man vil give Spaan en saadan Plads mellem det mindre brandfarlige Materiale. Lovforslagets § 5, som gaar ud paa, at i Bygninger, der ere tækkede med Straa, maa der ikke anbringes de saakaldte snevre russiske Skorstene, er vel til dels støttet paa et Uddrag af Beretningen fra Direktionen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, hvor der omtales forskellige Tilfælde, hvor det antages, at Ild er opstaaet fra disse Skorstene; men det tror jeg, Intet beviser i den Retning. Der nævnes i denne Beretning, at i 15 Tilfælde omtale Forhørene, at Skorstenene vare de snevre russiske; men heri ligger der intet Bevis, som kunde give Anledning til at paahvilde Opretholdelsen af de gamle vide Skorstene, som i smaa Bygninger, hvor der er lidt Plads, og ogsaa i andre Retninger ere til meget stor Uleilighed og langt kostbarere og derhos ere meget ubehagelige, idet det nu, da de gamle Kaffelovne og aabne Ildsteder efterhaanden forsvinde, er meget vanskeligt at faae fornøden Træk ved disse Skorstene. Jeg ser altsaa ingen Grund til, hvor der er tækket med Straatag, at forbyde disse Skorstene. Naar man mener, at Ilden i mange Tilfælde er kommen fra disse Skorstene, kan det ikke bevises; thi det er temmelig rimeligt, at der sker forskellige Ildsvaaber, som ikke komme af Uforsigtighed, men som paasættes, og at Lunterne da ligesaa godt kunne stikkes til udenfor Skorstenen som at, Ilden skal komme fra selve Skorstenen. Naar man endelig vil slaa fast, at disse Skorstene ikke maa være, hvor der er Straatag, saa synes det, at man er særlig imod Straatag, men jeg kan ialtsald ikke tro andet, end at Straatag for en stor Del af Landbefolkningen maa betragtes som det bedste og til dels ogsaa som det billigste Tækkemateriale, maaske med Undtagelse af Tagfilt; om det er billigere, veed jeg ikke. Straatag er i mange Maader behageligt. Spaantag f. Ex. gjør det meget vanskeligt at holde Sne ude, og Tagsten, som med Hensyn til Brandfarlighed kunne være gode, ere et ubrugeligt Tækkemiddel paa Landet, thi saa snart det stormer, løsne Stenene sig, og Murværket, som de ere satte

fast i, falder ned. Støber er et saa dyrt Tækkemateriale, at der ikke kan være Tale om i nogen Vid Udstrækning at anvende det. Jeg synes altsaa, at man er noget uretfærdig mod Straatag, og uden Grund; thi jeg tror, at Spaantag ikke er noget bedre Tækkemateriale, hvad Brandfarlighed angaar. — Endelig kommer jeg til § 11. Denne Paragraf tror jeg, at man med temmelig stor No kunde udelade af Loven, thi det kan ikke hjælpe at give Lovbestemmelser, der meget vanskeligt kunne overholdes, og jeg tror, at det gjælder om denne Bestemmelse. Det vil ganske vist være meget vanskeligt at faae forbudt Brugen af Stenolie, Gasolie osv. i Stalde og lignende Steder. Skulde man endelig gjøre det, saa maatte man ialtsald ogsaa forbyde Brugen af Lys. Jeg tror, at det er en meget farlig Belysning i Stalde og saadanne Steder at gaa omkring med Lys i en Lygte; thi naar Talglys lyse daarlig, maa de, som bekendt, pudses, og derved tror jeg, at der opstaaer en ikke ringe Fare. Jeg tror paa den anden Side ogsaa, at det er en urigtig Forudsætning, naar man gaar ud fra, at det skulde behøves at træffe saa overordentlig strenge Forholdsregler fra Lovgivningsmagtens Side, der gribe ind i disse almindelige Forhold; thi jeg tror, at det kan siges meget almindelig, at, er der Noget, man har særlig Frygt for, saa er det Ildløs, og jeg tror, at man i denne Frygt og i den store Forsigtighed, som i de allerfleste Tilfælde er tilstede ved Omgangen med Ild og brandfarlige Sager, har en fuldstændig Betryggelse i de fleste Tilfælde, og at det derfor ikke behøves at give slige Regler. Man har meget bedre Midler end at gribe ind fra Lovgivningsmagtens Side. Disse forskellige Ting, som ere optagne i denne Lov, Rækning med Staaltraad osv., blive jo, efterhaanden som de komme frem, prøvede, hvorved man kan danne sig det bedste Skjøn derom, og frembyde de virkelig saa væsentlige Fordele, saa behøver Lovgivningen ikke at træde til, thi saa skal Enhver især nok sørge for at gjøre Brug deraf. Saaledes som denne Lov foreligger, vil jeg altsaa af de anførte Grunde ikke kunne stemme for den; men den kan paa andre Punkter mulig gjøre sin Nytte, og Eagen kunde stille sig anderledes, naar der stede Forandringer, naar f. Ex. § 1 blev strøget. Det tror jeg rigtignok er temmelig nødvendigt; thi ved denne Paragraf opnaas ikke det Allerjærneste. For at sikkre sig imod, at Taget skrider ned, har man ogsaa villet anbringe over Døren det saakaldte Gitter til at opfange Galmen; men skrider Taget ned i disse Gitter, saa ligger det berover som en løs Masse, brænder i en ganske forfærdelig Grad og udbreder en saadan Varme, at det bliver umuligt at komme ud af Døren. Selv om altsaa dette, som jeg fra anden Side har set omtalt, blev sat ind i Loven, tror jeg ikke, det vilde gjøre den tilsigtede Nytte, thi idet Galmen kommer til at ligge der, falde Simerne ned. Der kan